

Gedachten

Het Woord Gods oordeelt ons, maar als wij ons door dat Woord laten oordeelen, richt het ons ook weer op; het laat ons hier beneden niet met rust, maar het brengt ons tot de rust van Gods volk daar boven; het drijft ons uit de zonde, uit de wereld, uit ons zelf, (maar het brengt ons) in God, in den Hemel, in de eeuwige Sabbathsrust.

Karl Gerok

WEEK-OVERPEINZINGEN

Als de winter komt

„O,“ zei een gast in mijn hotel waar ik de laatste dagen van dezen zomer doorbracht, „is het niet vreeslijk te denken dat weldra de winter komt en dat wij deze heerlijke dagen moeten inruilen voor druilerige, sombere weken?“ Dit is, geloof ik, een algemeen gevoelen als de zomer voorbij gaat en de winter met z'n sombere weken komt. Wij zijn allen van natuur conservatief; wij hebben de neiging, te behouden wat wij hebben, maar wij zijn nooit zóó behouden als wanneer het dingen geldt die in ons voordeel zijn. Zomer en zonnenschijn zijn werkelijk in ons voordeel en het is heel natuurlijk dat wij ze niet graag laten gaan en, als het mogelijk was, ze zouden vasthouden. Toch zou het bekrompen zijn bij den zomer te zweren en niet te erkennen dat ook de winter zijn praes heeft. Helaas kunnen velen over den winter niet veel anders dan kwaad spreken. „Eer de winter komt“ dit woord van Paulus aan zijn beminden vriend Timotheüs kon in de godsdienstige literatuur vergeestelijkt worden, totdat het de ongunstige beteekenis kreeg: eer de tijd komt dat alle dingen droevig en somber worden. Toch wordt ten onrechte aan den winter die donkere kleur gegeven. Laat mij wijzen op enkele lichtere zijden van den winter en enkele vrolijkere trekken van dit jaargetijde naar voren halen, in de hoop dat ik sommigen helpen mag, die opzien tegen een seizoen dat, in mijn oog, een van de meest nuttige is dat God ons gegeven heeft. Door te spreken over „den lof van den winter“ ben ik bovendien overtuigd dat uw oog op dit artikel gevestigd wordt, want er bestaat geen betere manier om iemands oog op een schrijven te vestigen dan door iets te zeggen dat vreemd klinkt of door een zienswijze te verdedigen die in tegenspraak komt met de aangenomen wijsheid. Zooals één van de Napoleons eens gezegd heeft van de Pers: „Vertellen dat een man door een hond gebeten is, is geen nieuws; vertellen dat een hond door een man gebeten werd, dat is nieuws.“

De lof van den winter

Een van de dingen die ons helpen den winter blijmoedig in te gaan en, onder omstandigheden als ik beschrijven zal, met iets van dankbaarheid in ons hart, is de gedachte dat de winter voorbij zal gaan. Een altijd-durende winter zou inderdaad een langzame, talmende dood zijn. Als wij met betrekking tot een langen, donkeren winter de opgewektheid hebben om tot onszelf te zeggen: „Wat buigt gij u neder, o mijn ziel. Deze winter zal voorbijgaan,“ zijn wij aanstonds in een toestand die ons den donkersten dag helpt te boven komen. Hoe spoedig zal het niet Kerstfeest en Nieuwjaar zijn. De dagen beginnen dan te lengen! De zon zal weer vroeger opgaan! Dank God, dat Hij alle dingen tijdelijk doet zijn. Een winter die groeit naar zijn eind, bereidt de lente voor en dagen van vrolijkheid. Bovendien heeft de winter het voordeel dat hij een gezelligheid met zich mee brengt die alle andere jaargetijden missen. In dien tijd, met de koude buiten uw deuren en buiten uw warme gordijnen, met een stralend vuur, met een helder brandende lamp en met enkele vriendelijke menschen, zijt gij gezegend. Uitwendige omstandigheden kunnen juist nu meehelpen ons leven te verrijken. De gesprekken hebben de neiging, in dit deel van het jaar zich te verdiepen, en vriendelijker te worden. Onze gedachten leven van herinneringen en groeten de schimmen van

dingen die voorbijgegaan zijn. Als Lamartine's woord waar is, en er is zeker een groot deel waarheid in zijn woord „le souvenir est l'âme de la vie,“ kunnen wij dichter bij de ziel van het leven komen en zeggen in deze dagen: „Vergeet geene van Zijne weldaden.“

Gij zegt: „Maar die mist! En die regen!“ O, ik weet er alles van! Ik heb dikwijls midden in mist en regen mijn werk te doen en weet dus wel hoeveel ongemak zij geven kunnen in een land dat zoo'n slecht klimaat heeft als Nederland. Maar ik weet ook nog iets anders. Wij zijn allen min of meer grage lezers van boeken. Het is heel verstandig dat wij dat willen zijn, want waarover kunnen menschen spreken, ruim en vruchtbaar, die niet lezen? Komt de wereld niet tot ons door middel van het geschreven woord! De dingen houden op voor ons te bestaan als wij er niets over lezen. De groote zaak van den wereldvrede, het ideaal dat niet één enkelen dag uit ons hart behoorde te zijn, nl. de éénheid van Christus' groote Kerk, de roepstem van de Zending, wij hooren en zien ze niet als wij er niet meer over lezen. Daarom, als iemand voelt: deze groote realiteiten bestaan voor mij niet, zij gaan dood voor mij; er was een tijd toen ik ze op het hart droeg, maar nu hebben zij plaats gemaakt voor kleinere belangen, dan vroolijk ik uw hart op door te wijzen naar den winter en te zeggen: Wees blij dat de winter komt! Na een tijd van kwijnende belangstelling, brengt de winter u een gelegenheid om opnieuw te beginnen. Geloof mij, deze dingen zijn nooit geheel dood of verloren. Zij sluimeren enkel en hebben een aanraking noodig om gewekt te worden. De vroege herfst en de winter kunnen u helpen om u te verrijken en uw geest te verdiepen.

Werp wat nieuwe kolen op de gloeiende asch. Sta het licht toe een half uur langer te branden 's avonds. En laat het dan maar regenen en misten en waaien. Laat het stormen en sneeuwen. Regenslag en stormgeloei zullen enkel meehelpen om u meer te doen verdiepen in uw boek, dat is, als uw keus goed is geweest, binnen te gaan in een wereld waar gij de roepstem hoort van Een, dien gij kent en die tot u zegt: „Maar gij, volg gij Mij!“ A. G. Barkey Wolf

EEN MERKWAARDIGE VORM VAN ZONDAGSSCHOOLWERK

In October van het vorige jaar heeft de Presbyteriaansche Kerk van Wales herdacht, dat 150 jaar geleden de eerste Zondagsschool werd geopend. Het is in ons land niet algemeen bekend, dat het Zondagsschoolwerk in Wales een geheel ander karakter heeft dan in andere landen.

In Wales is de Zondagsschool niet alleen een instelling voor het verstrekken van godsdienstonderricht aan de jeugd; zij beoogt ook de geheele gemeente op te bouwen in het geloof en haar kennis van den Bijbel en de geloofsleer te vermeerderen.

Alle leden van de Kerk, van de oudsten tot de jongsten, worden in Wales op de Zondagsschool verwacht. En zij komen ook, want in den loop der jaren heeft algemeen het besef doorgewerkt, dat grondige Bijbelkennis een essentiële voorwaarde is voor een gezond geestelijk leven.

Onder de onontwikkelde bevolking van een land als Wales is de Zondagsschool een krachtig middel geweest tot bevordering van de algemeene ontwikkeling. Vele ouderen hebben daar lezen geleerd en hebben het aan de Zondagsschool te danken, dat zij zelf Gods Woord kunnen lezen.

Veel tijd wordt ook besteed aan het van buiten leeren van gedeelten uit de Heilige Schrift, zoodat men in Wales meer dan in eenig ander land eenvoudige menschen kan aantreffen, die belangrijke stukken van Gods Woord van buiten kennen.

De Zondagsschoolklassen zijn in Wales in den regel klein. De klassen voor volwassenen hebben het karakter van Bijbelkringen, waar onderwerpen uit de Schrift worden besproken.

Feitelijk kan men de Zondagsschool in Wales beschouwen als een soort volksuniversiteit, waar duizenden menschen leeren denken over de diepere dingen van het leven en waar zij ook leeren, hun gedachten daarover onder woorden te brengen. Juist op de Zondagsschool zijn vele mannen en vrouwen gereed gemaakt voor het werk, dat later in het staatkundig en maatschappelijk leven van hen werd verwacht.

De Presbyteriaansche Kerk van Wales heeft een zendingsveld in Assam in Britsch Indië, waar zij sedert 1841 zendingswerk doet. Het spreekt vanzelf, dat in dit zendingswerk aan de Zondagsschool een soortgelijke plaats is gegeven als deze ook in het moederland inneemt.

In sommige onderdeelen van het veld bezoekt ongeveer 80 procent van de Christenen de Zondagsschool. Het geheele terrein telt, blijkens mededeelingen van den oud-zending, thans secretaris van de zendingscommissie der Presbyteriaansche Kerk, Oliver Thomas, in het jongste nummer van de International Review of Missions, thans 116.000 Christenen. Hiervan is 60 procent actief deelnemer aan de Zondagsschool. En juist in dit deel van Indië, waar het analphabetisme nog zoo groot is, is de Zondagsschool een machtig middel gebleken om de bevolking lezen te leeren en de algemeene ontwikkeling te bevorderen.

De klassen voor ouderen zijn discussie-groepen onder leiding van een meer ontwikkeld lid der gemeente, en van ieder deelnemer wordt verwacht, dat hij zijn meening over het punt in kwestie uitspreken zal. Soms nemen de besprekingen een zoodanigen omvang aan, dat zij op Maandag en volgende dagen moeten worden voortgezet.

Ook hier wordt groote nadruk gelegd op het van buiten leeren van gedeelten uit de Schrift. Na de les worden volwassenen en kinderen afzonderlijk ondervraagd. Een eenmaal per jaar heeft een soort examen in Bijbelkennis plaats, waarbij ook prijzen worden uitgereikt. In het Lushai-district, waar het zendingswerk eerst in

1897 is begonnen, zijn thans meer dan 65.000 Christenen. Deze voorspoedige gang van het werk is vooral te danken aan de Zondagsschool. In tal van dorpen in dit district is nog geen school, zoodat de bevolking van ieder onderwijs verstoken zou zijn, als de Kerk er niet was. Want waar een Kerk is, daar is ook een Zondagsschool, die de Christenen lezen en schrijven leert en hen onderwijst in de Schrift.

Voor de Zondagsschoolbesprekingen bestaat overal groote belangstelling. En het eerste wat van een zending, die op zijn tournee een dorp bezoekt, wordt verwacht, is dat hij de theologische kwesties oplost, die men sedert zijn vorige bezoek bij de besprekingen is tegengekomen en die men zorgvuldig heeft opgeteekend. In het Sylhet-district wordt eens per jaar een Zondagsschooldag gehouden, waarvoor men zich weken te voren zorgvuldig voorbereidt in de steden en de dorpen en tot op de meest afgelegen theeplantages. Het is opvallend, dat lang niet altijd de prijzen vallen in de steden, die wat ontwikkeling betreft zooveel vóór hebben, maar dat dikwijls het beste werk geleverd wordt door jongelui van het platteland.

Deze bijzondere vorm van Zondagsschoolwerk neemt een belangrijke plaats in bij het zendingswerk in Assam. Bij de opleiding van de predikanten wordt bijzondere aandacht gewijd aan de voorbereiding van het Zondagsschoolwerk, en de leiding van dit werk is één van de ambtsplichten, en waarlijk niet de minste, van de predikanten.

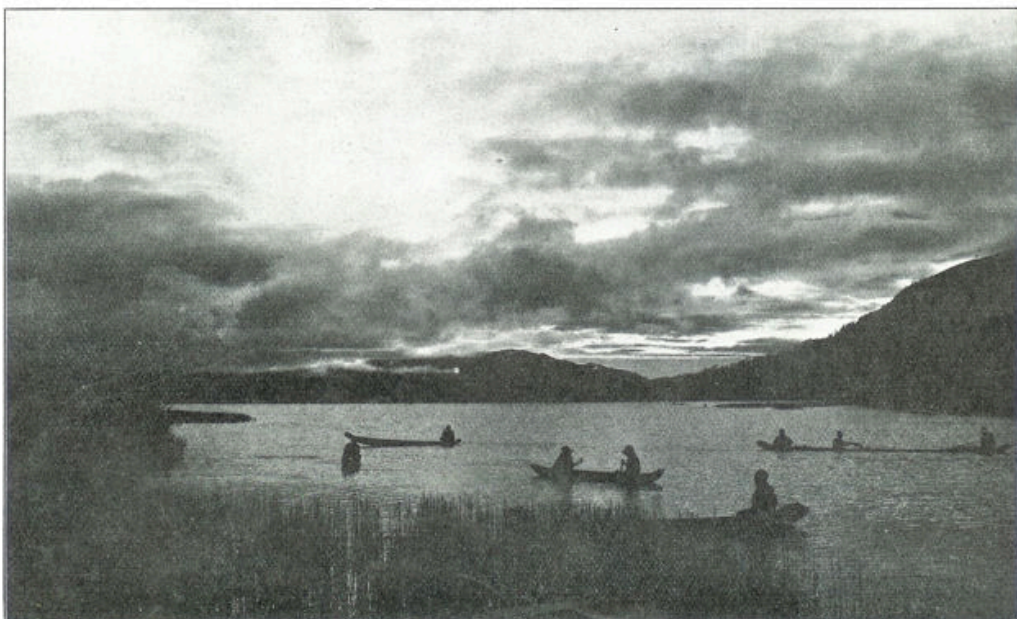
Niet in alle landen of op alle zendingsterreinen zou een dergelijke vorm van Zondagsschoolwerk bruikbaar of wenschelijk zijn. In Wales echter bleek het in bijzondere mate te voldoen aan de nooden en behoeften van het volk.

Merkwaardig echter is het, dat op het zendingsveld, dat de Presbyteriaansche Kerk van Wales zich door Gods Voorzienigheid zag toegewezen, dezelfde werkwijze zoo is aangeslagen.

Het is een reden tot groote dankbaarheid, dat de Kerk van Wales het middel heeft mogen zijn om in een deel van Indië een Bijbelvast volk te vormen, dat leeft bij Gods Woord en daarin de bron van het leven vindt.

Dr Ir H. G. v. B.

Visschers bij zonsopgang op het meer van Takegeun.

Cliché Rotterdamsche Lloyd